

sker mig ikke, at det støttes bredt, for det er et forslag, som, på trods af at det er sammensat af ni forskellige delelementer, trækker i retning af en klarere lovgivning, for så vidt angår vores klageadgang; det trækker i retning af forbedringer for borgerne i forhold til, hvilke tidsfrister der er i forbindelse med klager; og endelig tager det fat på nogle problemstillinger omkring uhensigtsmæssigheder i skattelovgivningen, når man får f.eks. fratrædelsesgodtgørelse og andet. Så det overrasker mig ikke, at der kan være en så bred opbakning til lovforslaget, som der er her.

Så blev der nævnt to elementer – det registrerede jeg i hvert fald – som man undrede sig over. For at tage dem bagfra med SF's ordførers henvisning til de 2 mio. kr., der står afsat til systemtilretninger, vil jeg bare sige, at det her jo ikke er en måde at tilføre nogle flere penge end ellers på eller give et større råderum, for de 2 mio. kr., som skal bruges på det her, er udgifter, som bruges netop i forbindelse med, at dette lovforslag gennemføres. Det er systemmæssige tilretninger og omkostninger i forbindelse med, at vi vedtager loven. Så det er ikke et spørgsmål om at pumpe SKATs budget op gennem en vedtagelse.

Når SKATs budget i øvrigt ligger på et pænt milliardbeløb, tror jeg næppe, at de 2 mio. kr. for alvor ville kunne gøre nogen særlig stor forskel på økonomien i SKAT. Og når man så ved, at de 2 mio. kr. netop skal gå til nødvendige systemtilretninger i forbindelse med, at vi vedtager dette lovforslag og dermed får en mere robust skatte-lovgivning og en bedre klageadgang, så er der altså ikke noget nettobidrag til SKATs økonomi i det.

Det andet spørgsmål, som blev rejst fra SF's side, men også fra Socialdemokraternes side var spørgsmålet om Ombudsmandens klage. Det var sådan, indtil vi vedtog skattefusionen, altså den nye skattekontrollov, at der var en afgrænsning. Hvis man ville klage over SKAT, kunne man klage over SKATs afgørelser ad de normale veje, nemlig til skatteankenævn og Landsskatte-retten, men hvis man ville klage over SKATs opførsel eller sprogbrug eller andet, kunne man kun klage til det daværende Told og Skats styrelse, men man kunne ikke klage andre steder, heller ikke til Skatteministeriet.

Det blev desværre ved en fejl ikke videreført i den nye skatteforvaltningslov, og derfor udstedte vi en bekendtgørelse, der gjorde, at Skatteministeriet ikke skulle være klageinstans over, hvorvidt enkeltborgere havde følt sig dårligt be-

handlet så at sige. Men skattemæssige ting, altså afgørelserne, ligger der en fast og uændret klageadgang til. Det er sådan mere, om formalia har været i orden. Der har det aldrig været intentionen, at Skatteministeriet skulle være klageinstans i den slags ting.

Men hjemmelen, lovgivningen, til at afskære den klageadgang har ikke været på plads, og diskussionen mellem os og Folketingets Ombudsmand gik i første omgang på, hvorvidt vi skulle være en sådan klageinstans. Der frygtede vi, at Skatteministeriet skulle være klageinstans over en masse ting, som vi ikke havde nogen viden om alligevel, og derfor ville vi være nødt til at sende det ud til behandling i SKATs hovedcenter.

Kl. 11.20

Derfor får vi i den model, der bliver lagt op til nu, sådan set den lovhjemmel ind, som vi også havde frem til 2005, nemlig en lovhjemmel til at sige, at de materielle afgørelser kører i det kendte system, mens man i de mere adfærdsmæssige sager altså klager til SKATs hovedcenter og ikke til Skatteministeriet. For vi har ingen mulighed for at vurdere, om man har brugt f.eks. en sprogbrug, der har været stødende, eller om man ikke har været ordentlig i sin måde at optræde på. Det er en afgørelse, som må træffes i dialog med SKATs hovedcenter. Og det er den præcisering af klagevejene, der nu kommer på plads, og som ifølge min opfattelse også er i fuld overensstemmelse med de henvisninger, Ombudsmanden har.

Diskussionen var, hvorvidt det var nødvendigt først at trække bekendtgørelsen tilbage og så få lovgivningen på plads, sådan at vi kunne udstede den på ny, eller om vi kunne lade bekendtgørelsen være, indtil lovgivningen nu kommer på plads. Under alle omstændigheder tror jeg, at vi har fundet den rigtige form med lovforslaget her, og jeg glæder mig over den brede opbakning til forslaget.

(Kort bemærkning).

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg synes, det er vigtigt lige at få påpeget, at der jo ikke er nogen af os, der er uenige i det, der står i lovforslaget. Der er heller ikke nogen af os, der er uenige med Ombudsmanden. Men det er mit indtryk, at Skatteministeriet faktisk var uenig med Ombudsmanden. Så sent som den 19. december 2006 skriver departementschefen jo ud og redegør for følgende: